

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716213116
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716213116.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobkyne Y. U., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom N. XXXX/X, XXX XX D., proti žalovanému W.. P. Q., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom T. XXX/XX, XXX XX W. W., o nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 11C/177/2016-31 zo dňa 23. 11. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 23. 11. 2016 na základe návrhu žalobkyne nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby sa zdržal výkonu záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 04. 12. 2015 k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., obec D., okres N. zapísanej na LV č. XX vedenom Okresným úradom N., katastrálny odbor, a to: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcela registra "C" č. XX o výmere XXXm², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej (prvý výrok). Zároveň uložil žalobkyni povinnosť, aby v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia podala žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 04. 12. 2015 k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., obec D., okres N. zapísanej na LV č. XX vedenom Okresným úradom N., katastrálny odbor, a to: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcela registra "C" č. XX o výmere XXXm², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, proti žalovanému P. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX/XX, W. W. (druhý výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa „navrhla, aby súd vydal predbežné opatrenie v nasledovnom znení «Okresný súd vo Zvolene vyhovuje návrhu navrhovateľky na zriadenie predbežného opatrenia zákazu hýbať s nehnuteľnosťou. Súd ukladá odporcovi povinnosť, aby sa zdržal výkonu záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 4.12.2015 N. zapísanej na liste vlastníctva č. XX vedenom Okresným úradom N., Katastrálny odbor a to: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcela registra „C“ č. XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, až do právoplatného skončenia konania vo veci.»“

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na konkrétne zákonné ustanovenia (§ 324, § 325 ods. 2 písm. c/, d/, § 326, § 328 ods. 2 prvá veta, § 336 ods. 1, 2 a 3, § 337 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej aj „CSP“) a uviedol, že „posúdil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska dôvodov, pre ktoré je možné nariadiť neodkladné opatrenie a z hľadiska zistenia skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku žalobkyne. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia môže byť len to, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd preto skúmal,

či v danej veci je potrebné bezodkladne upraviť pomery, neodkladné opatrenie sa netýka dôvodu, že je obava, že exekúcia bude ohrozená. V prejednávanej veci mal súd za to, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, a to z hľadiska osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery, pričom žalobkyňa túto potrebu riadne odôvodnila.“ Zároveň poukázal na to, že „v danej veci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pred začatím konania vo veci samej. Žalobkyňa podaným návrhom sleduje dočasnú úpravu pomerov medzi sporovými stranami. Z listinných dôkazov pripojených k podanému návrhu a k doplneniu návrhu má súd za osvedčené, že žalovaný Oznámením zo dňa 29.2.2016 žalovanej oznámil začatie výkonu záložného práva k zálohu - nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území D., obec D., okres N. zapísanej na LV č. XX vedenom Okresným úradom N., katastrálny odbor, ako: pozemok registra C, parcelné číslo KN-C XX, o výmere XXXm², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia.“ Následne uviedol, že „v prvom rade skúmal dôvodnosť predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu je nesporné, že účelom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo zachovanie existencie faktického a právneho stavu vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti (rodinnému domu). Tento účel vyplýva z dôvodnej a oprávnenej obavy žalobkyne, aby eventuálnou realizáciou výkonu záložného práva zo strany žalovaného nedošlo k zhoršeniu jej faktického a právneho postavenia, prípadne, aby nedošlo k nezvratiteľnému následku alebo stavu, ktorý by bol zvrátený len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými obtiažami. Ďalej je nesporné, že navrhované neodkladné opatrenie má priamo väzbu na konanie vo veci samej, v ktorom sa žalobkyňa mieni domáhať určenia zrušenia Zmluvy o zriadení záložného práva. V aktuálnej dobe súdu neprináleží posudzovať, do akej miery môže byť žalobkyňa v konaní vo veci samej úspešná, súd považuje za osvedčené právo žalobkyne domáhať sa uvedeného určenia s tým, že o veci samej bude rozhodnuté na základe vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej.“ Zároveň konštatoval, že „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má za cieľ, aby do vyriešenia sporu vo veci samej, nebol zo strany žalovaného realizovaný výkon záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti. Ak by takáto okolnosť nastala, došlo by k výraznému zhoršeniu právneho, ale i faktického postavenia žalobkyne v konaní vo veci samej. Z tohto dôvodu možno konštatovať, že v danej veci existuje skutkový i právny dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Nariadením tohto neodkladného opatrenia nedôjde k spôsobeniu neprimeranej ujmy žalovanému, ani tretím osobám, pretože súčasný právny vzťah k predmetnej nehnuteľnosti sa nezmení, predmetné záložné právo naďalej existuje a neodkladným opatrením bude pozastavený len jeho výkon.“

1. 4. V závere odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že „po oboznámení sa s dôvodmi žalobkyne uvádzanými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel súd k jednoznačnému záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je v danom prípade opodstatnený. S poukazom na vyššie uvedené a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, že neodkladné opatrenie nariadil, pričom zároveň uložil žalobkyňi povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.“

2. 1. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobkyne o nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. 2. V odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie a to najmä z dôvodu, že podľa jeho názoru „neboli splnené všetky podmienky nevyhnutné pre nariadenie predbežného opatrenia vyžadované zákonom ...“, a aj vzhľadom na skutočnosť, že prvoinštančný súd svojím postupom „opomenul ochranu“ jeho „subjektívnych práv“ a poskytol neprimeranú ochranu žalobkyňi. Aj keď pri nariadení neodkladného opatrenia vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení aktuálneho procesnoprávneho predpisu - civilného sporového poriadku, žalovaný v odôvodnení odvolania poukazyval na ustanovenia neaktuálneho procesnoprávneho predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.).

2. 3. Žalovaný ďalej v odôvodnení odvolania namietal, že z dokladov predložených žalobkyňou prvoinštančnému súdu vyplýva, že „podpísala notársku zápisu a nie je zrejmé, prečo nenamietala tie skutočnosti, ktoré uvádza v súčasnosti v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ...“. Rovnako „nenamietala povolenie vkladu záložného práva a nepostupovala cestou preskúmania rozhodnutia súdom v zmysle § 247 a nasl. O.s.p. ...“.

2. 4. Okrem toho žalovaný namietal, že súd prvej inštancie „sa riadil pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia výlučne skutkovými tvrdeniami žalobkyne, pričom je zrejmé, že tieto si navzájom odporujú ...“. V tejto súvislosti namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne ozrejmil skutkový stav a teda neosvedčil uplatňovaný nárok, v dôsledku čoho „nesprávne vyhodnotil splnenie základnej podmienky pre

nariadenie predbežného opatrenia.“ Zároveň namietal i nesplnenie druhej zákonnej podmienky, ktorou je osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Konštatoval, že prvoinštančný súd „sa v rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia riadil jedine skutkovými okolnosťami predostretými žalobkyňou a domnelou hroziacou ujmov. Žiadnym spôsobom nezohľadnil oprávnené záujmy záložného veriteľa, ktorý je legitímnym záložným veriteľom a ktorý postupoval v súlade s platnou právnou úpravou v rámci uspokojenia svojej pohľadávky. Prvostupňový súd naopak svojím postupom poškodil oprávnené záujmy záložného veriteľa a jeho Ústavou Slovenskej republiky garantované vlastnícke právo, kde bez toho, aby boli kumulatívne naplnené zákonom vyžadované podmienky, nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného zmluvou o zriadení záložného práva (...)“ Jeho „oprávnené záujmy (...) boli uvedeným rozhodnutím poškodené z toho hľadiska, že došlo k obmedzeniu jeho vlastníckeho práva, kedy je bez relevantného zákonného dôvodu obmedzovaný vo výkone záložného práva, pričom je dôvodné predpokladať dlhotrvajúci súdny spor, ktorý má len oddiaľovať plnenie povinnosti žalobkyne“ voči nemu. Prvoinštančný súd teda v rozpore s ustálenou judikatúrou uprednostnil výlučne záujmy žalobkyne, ktorá nesplnila svoj dlh voči nemu riadne a včas, pred jeho záujmami spočívajúcimi v tom, že pristúpil k legitímnemu výkonu záložného práva za účelom uspokojenia svojej pohľadávky.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

4. Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so zásadnými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2, s použitím § 234 ods. 2 CSP.

7. Odvolací súd sa už v minulosti zaoberal otázkou osvedčenia dôvodnosti a potreby nariadenia predbežného opatrenia (aktuálne - neodkladného opatrenia) vo viacerých skutkovo a právne obdobných veciach (napr. v uznesení č.k. 17Co/95/2011 z 26. 04. 2011, v uznesení č. k. 12Co/83/2013 z 19. 04. 2013, 12Co/126/2013 z 16. 07. 2013, 12Co/437/2014 z 09. 06. 2014, 12Co/503/2015 z 16. 10. 2015), kde uviedol konštantné a ustálené právne závery, s ktorými plne korešponduje i právny názor (záver) súdu prvej inštancie uvedený v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

8. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s argumentom žalovaného, že neboli osvedčené základné skutočnosti odôvodňujúce nariadenie predmetného neodkladného opatrenia. Medzi takéto základné skutočnosti v tejto veci totiž patrí skutočnosť, že zo strany žalovaného hrozí realizácia záložného práva, čo bolo v konaní listinnými dôkazmi osvedčené (a čo v konečnom dôsledku žalovaný v odvolaní de facto potvrdil) a ďalej skutočnosť, že žalovaná spochybňuje platnosť predmetnej záložnej zmluvy, ktorej neplatnosti sa mieni domáhať. Za takto osvedčeného skutkového stavu je teda daný dôvod na to, aby došlo k dočasnej úprave pomerov strán sporu formou neodkladného opatrenia, ktorého legitímnym účelom je jednak to, aby do vyriešenia sporu vo veci samej (v ktorom žalobkyňa nemusí byť úspešná) nedošlo k realizácii výkonu záložného práva, v dôsledku ktorého by mohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na tretiu osobu, čím by sa v priebehu konania vo veci samej dostala nielen do výrazne horšieho právneho postavenia, ale i do veľmi zhoršeného faktického postavenia (ohrozenia bytových podmienok). Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, nariadený

rozsah neodkladného opatrenia je primeraný vyššie uvedenému sledovanému legitímnemu účelu, pričom nariadením tohto neodkladného opatrenia nevznikne žalovanému žiadna zásadná ujma, pretože súčasný právny vzťah k predmetnej nehnuteľnosti sa nezmenil, nakoľko predmetné záložné právo naďalej existuje a dočasne je pozastavený len jeho výkon. Ak by žalovanému predsa len nariadeným neodkladným opatrením nejaká konkrétna ujma alebo škoda vznikla, žalobkyni vznikne za podmienok uvedených v ustanovení § 340 CSP povinnosť (a žalovanému právo) na náhradu takejto ujmy alebo škody.

9. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie bolo vecne správne, odvolací súd ho podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyni však žiadne reálne trovy odvolacieho konania nevznikli a preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).